

Nr 1091

Av herr **Persson** i Heden **m. fl.**, i *anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 138, med förslag till lag om ändring i föräldrabalken m. m.*

Det framlagda förslaget om ändrade former för verkställighet av hämtning av barn innebär en avsevärd förbättring av de nuvarande förhållandena, dels ur rättssäkerhetssynpunkt, dels därför att vidgade möjligheter att bedöma barnets intresse ges. På ett par punkter önskar vi dock genomföra mindre förbättringar av lagförslaget.

I 21 kap. 4 § förslaget till lag om ändring i föräldrabalken stadgas att verkställighet inte får ske mot barnets vilja när det fyllt femton år. Detsamma gäller om barnet ännu ej fyllt femton år men nått en sådan mognad att dess vilja bör beaktas på motsvarande sätt. Ett tjugofemtal remissinstanser har med skärpa vänt sig mot detta förslag. De flesta av dessa remissinstanser har i stället föreslagit åldersgränsen 12 år.

För denna åldersgräns talar den tidigare sociala och biologiska mognaden hos dagens ungdom. Man har också vid undersökningar av skilsmässobarn funnit att barn i de yngre tonåren skadas allvarligare av den förändrade familjesituationen vid skilsmässa, än vad yngre barn gör. Ett uppbrott från den invanda miljön kan vara mycket skadligt för äldre barn, även om det nya hemmet har lika bra eller kanske t. o. m. bättre förutsättningar. Det ter sig också rimligt att hävda att det, när det gäller flyttning av äldre barn, innebär mindre risker att även i tveksamma fall ta hänsyn till barnens åsikt. Vi vill alltså instämma i remissinstansernas krav på en sänkning av åldersgränsen. Detta skulle också innebära en fastare rättstillämpning, eftersom man här inte behöver ge utrymme för godtyckliga bedömningar av när yngre barn kan antas ha uppnått en tolvårigs mognad och därför kan vägra flyttning. Den lägre gränsen gör sådana överväganden onödiga. Att barnets åsikter oberoende av ålder alltid bör medräknas av myndigheterna vid bedömningen av fallet är självklart och behöver inte särskilt utsägas.

I 8 § 21 kap. föreskrives att läkare *om möjligt* skall närvara, när polismyndighet utför hämtning av barn. Vi anser det vara ett självklart krav att hämtning inte skall kunna utföras utan att läkare är närvarande. En så drastisk åtgärd som hämtning av polismyndighet kommer inte till användning annat än när andra metoder misslyckats, d. v. s. i komplicerade familjesituationer, där känslöengagemanget är mycket stort. För att ett så kritiskt ingripande som hämtning skall kunna genomföras på ett så skon-

samt sätt som möjligt är det nödvändigt att expertis finns på platsen för att kunna anpassa åtgärderna allteftersom situationen utvecklas.

Med anledning av vad som ovan anförts hemställer vi,
att riksdagen måtte besluta

att 21 kap. 4 § lagen om ändring i föräldrabalken får följande lydelse:

Har barnet fyllt tolv år, får verkställighet icke ske mot dess vilja, utan att länsstyrelsen finner det nödvändigt av hänsyn till barnets bästa;

att 21 kap. 8 § andra stycket lagen om ändring i föräldrabalken får följande lydelse:

Vid hämtning skola ledamot eller suppleant i barnavårdsnämnd eller tjänsteman inom barnavården och läkare närvara. Om barnet på grund av sjukdom ej bör flyttas eller annat särskilt hinder möter, skall hämtningen uppskjutas.

Stockholm den 31 oktober 1967

Arne Persson (cp)
i Heden

Mac P. Hamrin (fp)
i Kalmar

Bertil Jonasson (cp)
